

Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle

MmV@eduskunta.fi

Pihvikarjankasvattajien liiton kirjallinen asiantuntijalausunto

UJ 2/2026 vp - U 2/2025 vp Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta muutoksiksi yhteisen maatalouspolitiikan asetuksiin (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2021/2115 ja (EU) 2021/2116 viljelijöiden aseman vahvistamiseksi elintarvikeketjussa

Pihvikarjankasvattajien liitto (jäljempänä Pihvikarjaliitto) kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto asiassa.

Muutosehdotusten tavoitteena on vahvistaa maataloussektorin kilpailukykyä, kestävyyttä ja kriinkestävyyttä. Asetusmuutosten perimmäisenä tarkoituksena on kuitenkin viljelijöiden aseman vahvistaminen.

Kaupan pitämisen vaatimukset, lihan nimitykset

Kaupan pitämisen vaatimuksiin on ehdotettu muutoksia siten, että niiden soveltamisalaan lisättäisiin valkuaiskasvit, naudan-, sian-, lampaan- ja vuohenliha sekä juusto. Samassa mahdollisuutta alkuperätiedon ilmoittamiseen kaikista tuotteista, jotka kuuluvat kaupan pitämisen vaatimusten soveltamisalaan, laajennettaisiin. Tarkoituksena on antaa kuluttajille tietoa tuotteiden alkuperästä.

Määritelmiä, nimityksiä ja myyntinimityksiä koskevaan liitteeseen lisättäisiin kohta, jonka mukaan ainoastaan lihasta ja lihavalmisteista voi käyttää sellaisia nimityksiä kuten naudanliha, sianliha, siipikarja, koipi, sisäfilee, kuve, selkä, kylkiluut (engl. ribs), lapa, potka, kyljys, siipi, rintapala, reisi, rinta, pekoni. Ilmaisua ”liha” ja edellä tarkoitettuja nimityksiä voitaisiin käyttää vain tuotteissa, joissa lihaa ei ole korvattu muilla ainesosilla ja joissa liha on oleellinen osa tuotetta. Lihaan liittyvien ilmaisujen suojaamisen perusteluna on, että kuluttajat voisivat tehdä tietoisia valintoja.

Pihvikarjaliitto kannattaa sekä alkuperätiedon ilmoittamisen laajentamista että lihaan liittyvien ilmausten suojaamista.

On johdonmukaista, että eläinperäisiä tuotteiden nimiä sallittaisiin vain eläinperäisille tuotteille. Tämä ei ole mitenkään tavatonta, sillä esimerkiksi nimitys maito on sallittu vain tuotteen alkuperäisessä, tarkkarajaisessa merkityksessä.

Kuluttajat arvostavat kotimaisia tuotteita, ja on suomalaisen tuottajan etu, että tuotteiden alkuperä on yhä laajemmin todennettavissa.

Toteamme lisäksi, että Suomen huoltovarmuus nojaa vahvasti kotieläintalouteen, johon meidän ilmanalamme ja maantieteemme antavat hyvät lähtökohdat, ja Suomen tulisi olla ylpeä tästä tuotantomuodosta. Lihan ja lihatuotteiden suojeluun ei valtionhallinnon taholta ole tarvetta suhtautua varauksellisesti.

Tuottajaorganisaatiot

Tuottajaorganisaatioita koskeva muutosesitys jää epäselväksi. Neuvosto on poistanut kohdan, jonka mukaan ilman virallista tuottajaorganisaatioasemaa oleva tuottajaorganisaatio, kuten osuuskunta, voisi poiketa tietyistä kilpailusäännöistä virallisesti tunnustettujen tuottajaorganisaatioiden tapaan. Sen sijaan parlamentti ja komissio ehdottavat, että myös ilman virallista tuottajaorganisaatioasemaa oleva tuottajaorganisaatio, kuten osuuskunta, voisi virallisen aseman omaavien tuottajaorganisaatioiden tapaan saada poikkeuksen tietyistä kilpailusäännöistä.

Suomessa tuottajaorganisaatioita on edelleen lukumääräisesti vähän, eikä niiden toimintamahdollisuuksia tunneta kovin laajalti. Epäselvyyttä on erityisesti siitä, kuka tai ketkä voivat perustaa tuottajaorganisaation. Sekava poukkoilu Euroopan unionin taholta on omiaan aiheuttamaan lisää hämmennystä. Pihvikarjaliiton näkemyksen mukaan selkeät, johdonmukaiset linjaukset tuottajaorganisaatioita koskevissa säädöksissä ja kilpailusäännöissä edistäisivät uusien tuottajaorganisaatioiden perustamista.

Kunnioittavasti,

Pihvikarjankasvattajien liitto ry
Tero Hosike, puheenjohtaja